

»Vaba«

»OK, naj ti bo, jaz vzamem bankirja,« je Lori naslonjena na šank pogledovala skozi motno svetlobo polno težkega cigaretnega dima proti debelušnemu rdečeličnežu, ki je govoril s postavnim temnolascem v uniformi varnostnika.

»Imam idejo,« se je Anastazija prevzetno nasmehnila in povlekla Lori proti biljardu.

*

Anastazija se je nagnila nad biljardno mizo. Prekratko krilce se ji je ob naporu, da bi dosegla žogico rahlo povzdignilo in razkrilo ne le popolne dolge noge, ampak tudi dva vabeče zaobljena hlebčka.

»Ti jaz pokažem kako se igra?« se je Lori stegnila še malce dlje, da se je za kratek trenutek zasvetil rdeč trakec pod krilcem.

»Nimaš pojma!« je Anastazija šaljivo udarila Lori po napeti ritki, ko je ta zgrešila žogico.

»Lahko dobiva pijačo?« sta se obrnili proti šanku.

Natakar in oba moška so pohotno opazovali predstavo.

*

Medtem ko je Lori poslušala o bančnih kreditih in varčevanju, je Anastazijo razganjalo od vročih poljubov privlačnega temnolasega varnostnika. Kratko rdeče krilce je komaj še uspelo ubraniti skrito trdnjavo, ko je skozi tanko blago tangic začutila poreden dotik hladne biljardne palice.

Natakarju je vroč erotični duh stiskal hlače in vzburjal domišljijo. Med prepovedane misli je spravil njo z vražje rdečimi lasmi, v paketu s temnolascem in njegovimi sinje modrimi očmi ter srčkano ritko, po kateri se je skrivaj pasel s pogledom.

Lori je z zanimanjem opazovala kako je gospod bankir zardeval in postajal vznemirjen, ko mu je pogled uhajal h parčku. Sramežljivost jo je zabavno vzburjala, zato ga je dražila z nedolžnim izrazom na obrazu.

»V zlato se spleča vlagati?« je vabeče vprašala in odpela gumbe, da se je med sočnimi breskvicami zasvetlikala debela zlata verižica.

Presunjen je zrl v čipkast modrček, ki je skozi prosojno rdečo ponosno razkazoval rjave nabrekle bradavičke. Med jecljanjem je poskušal prekrižati noge in skriti na hitro postavljen šotor. Ribica je že grizla vabo.

*

Natakar je počasi pobiral kozarce z miz blizu parčka. S škiljenjem je odkril vse skrivne adute rdečega krilca, katerega skrivnostne globine je temnolasec podrobno raziskoval. Rdečelaska je ujela njegov pogled in mu spogledljivo pomežiknila.

Skrit na svoji strani šanka je odprl zadrgo in neučakano spustil nemirnega falota iz ozkih kavbojk. Tiho je zastokal od ugodja, ko se je dotaknil nežne glavice. Po nekaj spretnih gibih, ki so le še povečali slo, se je presenečeno zazrl v dva obraza, ki sta ga poželjivo opazovala.

»Greš zraven?« je sladko vprašala Anastazija.

Ne da bi odgovoril na retorično vprašanje je zmedeno stopil za njima stopil v skladišče.

*

Lori se je zazrla v bankirjevo preočitno izboklino.

»Še nekaj zlatega imam,« je rekla in navihano pomignila proti svojemu razprtemu mednožju. Ker je le nerodno čakal, mu je glavo pritisnila k svoji mucí.

»Umakni hlačke,« je ukazala.

Zadrhtela je ob dotiku, ko je premaknil skromno krpico in se je sramežljivo dotaknil.

Prvi obotavljajoči dotik vročega mesa z jezikom mrzlim od hladnega piva jo je stresel kakor električni sunek. Po malo usmerjanja je štorasti bankir našel točko, ki je namesto iskanja zlata sprožil serijo vročične orgazmične ekstaze.

*

Anastazija je strastno poljubila natakara, nato pa je nižje od pasu našla dva velika sladoleda. Plašni natakara je od blizu občudoval privlačen primerek tiča, ki je hitro trdel. Ko je dvignil pogled, se je zardelo zastrmel v svetlo modre oči, ki so ga ocenjujoče prebadale. Lastnik lepega tiča ga je precej divje prijel za vrat in ga grobo zalizal.

Anastaziji se je zazdelo, da je trenutek obmiroval v času, ko je fanatično opazovala dva prelepa fanta, s katerima je zaplesala v vrtincu erotike.

*

Lori je po drugem vrhuncu zajahala bankirja. Nemočen, da bi dolgo vzdržal v ozki češpljici, se je prekmalu izlil nanjo.

Med iskanjem pijače je Lori pri šanku našla debelo barsko denarnico. Minutko kasneje je v skladišču pritajeno čakala, da se ji oči privadijo na mrak. Temačen obris divje slike temnolasca v čutni nasladi prilepljenega na natakarkjevo seksi ritko, pod njim pa njena prijateljica v glasnem božanskem vrhuncu, ji je pognala ogenj po žilah.

»Mi ga posodiš za minutko?« je Lori zašepetala Anastaziji, ki je lovila sapo po vrtoglavem užitku.

»Spizdit bo treba. Greš po avto?« je dodala, ji nekaj podala in legla pred natakarkja, ki zaposlen z varnostnikom ni opazil menjave deklet.

V blaženih sunkih ji je trzalo telo, ko je med občutjem trdnega roga v sebi opazovala vročo igro dveh lepotcev. Ko je zadovolj(e)na vstala in zaprla vrata za seboj, je zaslišala moške stoke, ki so se sprostili v krču sladkega užitka.

»Te obiščem jutri, ljubček,« je vihravo poljubila bankirja, ki se je obotavljal pri izhodu.

Lori je vzneseno vstopila v rdeč BMW, ki je glasno odpeljal.

»Oprosti nisem se mogla upreti temu avtu, ključi so bili pripeti na denarnico, ki si mi jo dala. Pa še barva se sklada z mojim spodnjim perilom,« je z evforično rekla Anastazija in vrgla v zrak debelo barsko denarnico, da so po avtu poleteli pisani evrski bankovci.

»Rop«

V jasnem dopoldnevu je stopila iz sijoče rdečega BMW-ja. Samovšečno si je popravila usnjen pod koleni segajoč tesno oprijet rdeč plašč in v visokih petkah zakorakala pred banko.

Ura je kazala dvanajst. Strogo zapeta bančna uslužbenka v krilu čisto preveč spodobne dolžine, je prijela starinsko torbico in odšla skozi vrata na odmor.

Lorin seksi rdeč plašč je ošinila z očitnim neodobravanjem in sama pri sebi hitro potlačila zavist, ki jo je prevzela ob pogledu na njeno temno lepoto.

Lori je pomahala temnolasemu varnostniku in se v sebi nasmehnila ob spominu na nor večer.

»Sta prepričani, da bo uspelo?« jo je precej živčno ošinil s pogledom.

S samozavestnim smehljajem ga je potisnila k rdečemu BMW-ju, v katerem je sproščeno kadila Anastazija.

*

Stopila je v hladno, prefinjeno opremljeno pisarno direktorja banke. Na usta si je nadela zaljubljen nasmešek, ko je moški izza računalnika dvignil pogled.

»Presenečenje, srček!« je vzkliknila Lori.

Rdečica mu je pobarvala debelušen obraz, ko je pred seboj zagledal lepotico iz bara, o kateri je že celo dopoldne fantaziral.

Nespretno je poskušal zapreti več internetnih strani z žgečkljivo vsebino, ko se je iz računalnika zaslíšal izdajalski zvok seksa.

»Vidim, da si razmišljal o meni, ljubček,« je tiho rekla Lori in počasi odpela gumb za gumbom.

Odpet plašč je nesramežljivo razkazoval vso njeno golo lepoto. Bankir je z odprtimi usti hitro požirajoč slino potoval od njenih srednje velikih joškic, preko ozkega pasu, nižje do središča njegovega poželenja. Elegantno kot prefinjena mačka je sedla v njegovo naročje.

»Pokaži mi kaj si gledal.«

S tresočimi prsti je odprl erotično spletno stran. Na videoposnetku sta se razkazovali dve prelestni gospodični z oblinami, ki jih vidijo moški le v sanjah. Moška, ki sta se jima pridružila sta morala na kolena, mačkici pa sta jima pripeli roke na kovinsko ograjo.

»Ti porednež!« je vzkliknila Lori, ko je ena izmed lepotic z bičem ošvrknila moškega po golih stegnih. Lepotec je vzburjeno ječal, ona pa mu je brez milosti zadala še nekaj udarcev. Zatem sta gospodični nekulturno zanemarili moška in

se zleknili na veliko vodno posteljo. Nekaj minut posvečali le ena drugi, v prijetni družbi vibrirajočega prijatelja, pred budnima paroma nepotešenih oči. Nato sta se vsaka s svojim bičem približali k nestrpnima moškima.

*

Anastaziji je uspelo s strastnimi poljubi malo sprostiti nervozo črnolasega varnostnika.

»Čas je. Počakaj tu,« mu je resno ukazala in ga pustila samega v avtu.

Na kratko ozirajoč se okrog sebe je odklenila vrata banke. Smuknila je noter in si odklenila prehod do bančnega okenca. Veliko rdečo torbo je hlastno napolnila z denarjem. Nekaj minut kasneje je skrbno za seboj zaklenila prehod do bančnega okenca in neslišno zaprla vrata banke. Stopila je v prelep sončen dan in se za trenutek preden je stopila v rdeč BMW pomešala med množico naivnih ljudi, ki niso niti slutili, da se je sredi dneva na glavni ulici njihovega velikega mesta zgodil rop banke.

*

»Izpolnila bova tvoje fantazije, ljubček,« je obljubila Lori neodločnemu bankirju, golemu in priklenjenemu z lisicami, ki jih je poleg pestre izbire bičev našla v njegovem sefu. Nekajkrat ga je nežno ošvrknila, saj se ji je skoraj zasmilila direktorjeva obilna rit.

»Močnejše!« je zaklical.

Rdeče lise, ki jih je bič pustil na njegovem telesu je niso vzburile, dokler ni opazila njegove neverjetne erekcije.

»Še!« je razburjeno zakričal, ona pa je začutila znano ščemenje v sebi in zaslutila prve kapljice vlage, ki je prodrla iz mucke. Švigala je po njemu in z vse večjim vznemirjenjem opazovala njegovo podrejenost.

Minuto kasneje je spustila bič in ga zajahala. Le nekaj hitrih sunkov sta potrebovala, da sta se zlila v vse objemajoči ekstazi užitka.

*

Skrita v BMW-ju v zakotni ulici pod zelenimi smrekami nedaleč stran od banke, je Anastazija ležala na živih barvah denarja vseh valut. Po obilici adrenalina ob ropu, jo je že sama misel na velik debel ud željan raziskovanja mucke skoraj privedla do zadovoljitve. Ni mogla upreti željam požrešne muce po varnostnikovem orožjem pod hlačami.

Izstrelil se je na pisan denar. Nekaj bankovcev se mu je s spermo prilepilo okrog mednožja.

»Pobegniva z denarjem,« je nenadoma predlagal.

»Brez Lori?« je vprašala, zelene oči pa so se ji divje hudobno zabliskale.

»Zakaj bi delila z njo? Jaz sem pripeljal direktorja v bar in odklenil banko,« je potuhnjeno rekel temnolasi varnostnik.

Grobo ga je prijala za brado in si privoščila dolg pohoten poljub. Naslednji trenutek je hitro odprla vrata na njegovi strani in ga presenečenega porinila ven na ulico. S cvilečimi gumami se je odpeljala, on pa je gol, okrog mednožja polepljen z denarjem šokirano zrl za njo.

*

To je bila najboljša dogodivščina v bankirjevem enoličnem življenju.

»Hvala, ljubica,« je zašepetal Lori, ki se je oblačila svoj plašč.

»Bič bom obdržala,« je rekla Lori golemu, priklenjenemu bankirju ter izginila preden je ta utegnil opaziti. Stekla je v rdeč BMW in sedla na s spremo poškopljene denar.

» Prevara«

»Sto evrov dvignem,« je zamomljala stara ženica in zdolgočasni bančni uslužbenki podala knjižico.

Uslužbenka je zaspano pogledala na uro, ki je odbila pet čez tri. Pokrila si je usta, da starka ne bi videla njenega zehanja. S kartico je odklenila predal, hip zatem pa se je iz njenih ust izvil krik.

*

Detektiv Albert si je zamišljeno gladil brke. Nekdo je neopazno oropal banko sredi dneva.

Razburjena bančna uslužbenka ga je pospremila do vrat direktorjeve pisarne, saj direktorja ni bilo nikjer. V dragi prefinjeno opremljeni pisarni sta zagledala potnega debelega moškega, brez običajne kravate ter brez običajnih hlač, golega, priklenjenega z lisicami. V omari za njim je bila razstava vseh mogočih bičev.

Detektiv se je presenečen kakor je bil pozabil pogladiti po brkih. Ko se je osramočen direktor oblačil, si je Albert zvedavo ogledoval zanimiv izbor erotičnih igračk, bančna uslužbenka pa si je z jezičkom obliznila ustnice.

*

»Znebiti se morava avta,« je Lori rekla Anastaziji in od daleč gledala detektiva z brki, ki je prihajal iz banke.

»Vem,« je tiho rekla Anastazija in božala rdeče usnje.

»Ostali bova v mestu, saj zdaj mislijo, da beživa. Greva, vem za dobrega maserja,« je Lori odločno zaloputnila vrata rdečega BMW-ja.

*

Iz vlažne muce se ji je po stegnih cedila lepljiva mokrota. Živahno je prestopila policijski trak, ki ji ni preprečil potešitve poželjive radovednosti. Občudujoče je prijela največji bič in pogladila s črnim usnjem obdan ročaj. Že leta je bila lačna dogodivščine. Vsaj majhne, ki bi jo slekla otopelosti.

Odvrgla je do golen segajoče konvencionalno krilo. Hrepeneče se je pobožala po premočenih hlačkah in se jih znebila. Z lisicami se je za eno roko pripela na kovinsko mizo. Kleče na kolenih se je zazrla v svoji domišljiji ustvarjenega temnookega Brazilca, ki jo je s sladkimi ustnicami kot čokolada nežno poljubil. Zaljubljena v njegovega velikega falota, ga je neutrudno sesala, on pa je njo, svojo podložnico nagradil z nežnim šeškanjem.

»Hočem videti kako ti pride,« ji je tiho zašepetal s seksi glasom, ji ga vzel in jo je poškropil po joškicah.

Z zaprtimi očmi je v svoji glavi videla njegov seksi smehljaj in predrzne oči, ki so jo spodbujale k vrhuncu. Še zadnjič se je oplazila z bičem in ob pogledu na svojo roko pripeto ob mizo začutila nemočno vznemirljivo podrejenost. Ko jo je preplaval magičen vrhunec, ki ga v dolgočasnem dnevu bančne uslužbenke ni pričakovala, za eksotičnega Brazilca v njeni glavi ni bilo več prostora.

*

Po odlični masaži sta jo mahnili na kosilo. Seks pri maserju Anastazije ni potešil, ampak nekoč mu bo dala popravni izpit. Vendar sama, je pomislila, ko je pogledala svojo prijateljico. Pri seksu je tako vroča in zahtevna, skoraj kot jaz, si je priznala, zato ni bilo nenavadno, da sta luštnega maserja čisto izmozgali.

Nepotešena je desno roko skrila pod dolg namizni prt. Potisnila je prst v razdraženo mucko in se igrala z utripajočim gumbkom. Spodaj je začutila dotik. Lorine temne oči so jo z druge strani mize resno opazovale. Ko se je Anastazija sproščeno naslonila nazaj, je Lori nadaljevala z igrice. Noga je nežno, učinkovito dražila občutljivo mucico. Anastazija je zadrževala globoke izdihe, ko je v restavracijo vstopil moški. Znani so ji bili njegovi brki, s kateri je imel opravka, ko je pil kavo. Zasanjana si je predstavljala žgečkanje njegovih brkov med nogami.

»Lori, ni to detektiv, ki je bil pred banko?« je vprašala prijateljico.

»Res je,« je z razprtimi očmi rekla Lori.

Anastazija je vstala in šla k njemu. Lori je slišala nekaj o turistki in pokvarjenem avtu. Besno je zaklela, Anastazija pa ji je pomignila naj jima sledi.

Odšla sta s policijskim avtom, ona pa se je peljala tesno za njima v taksiju. Pred hotelom sta ustavila, potem pa odšla noter. Lori je zanimalo kakšno zgodbico mu je napletla.

*

»Tu se je zgodilo.«

Anastazija je otožno govorila o nesramnem poskusu posilstva sobnega strežaja. Naslonjena na detektivovo ramo je še enkrat povedala izmišljeno zgodbico, s perverznimi detajli.

»Ko bi bil to takšen moški kot ste vi,« je zasanjano začela in ga objela okrog pasu, da se mu je razkril pogled na njen dražljiv dekolte.

Ko se je tesneje prižela k njemu, so se ji joški stisnili, da je za hip zagledal rožnato bradavičko. Detektivov junak se je prebudil. Lepa rdečelaska je odpela zadrgo in takoj zatem je bil v njenih vražjih ustih.

»Lahko?« je iz torbice potegnila rdeč trak.

Prepustil se je božanski rdečki, ki mu je prevezala oči. Neopazno mu je privezala še roke in noge. Potem si je privoščila nagrado. Brez draženja se je zapičila na trdno orodje čisto do konca, da ga je čutila v globini svoje ženstvenosti. Vsak sunek je bil kot lepa hitro minljiva raketa ognjemeta, majhna nagrada do vsemogočne goreče eksplozije.

*

Ko je Lori za ped odprla vrata, je zagledala policijsko značko. Srce se ji je za hip ustavilo, nato pa pospešilo, ko je za vrati zagledala smehljajočo Anastazijo.

Proti Lori je vrgla ključe policijskega avta.

»Greva, gospodična policistka?«

» Stevardesi«

V prepolni s soparo nabiti letališki hali ju je živčno iskal s pogledom. Črnolasko in rdečelasko. S svojima teleščkoma sta bili nezgrehljivi, njuna nedolžna obrazka pa sta pretentala še tako prebrisane detektivske možgane. Nestrpno je kadil že tretjo cigareto, ko je skozi okno s kotičkom očesa opazil vzlet predsednikovega letala. Zamišljeno je puhnil dim in besno pohodil cigareto.

*

Predsednik je bil očaran nad kratkima kriloma dveh stevardes, ki sta mu majala tla pod nogami v zraku. Zagorele noge v visokih petkah, ki so se lahko sprehajale po letalu, so mu v glavi slikale prepovedane misli, ki so mu kljub klimi v letalu pospešile dah in napele fine hlače. Enake težave je imel minister na sosednjem sedežu. Njuna politična razprava je zamrla.

Ena izmed mačkic se je odpravila v pilotsko kabino. Že pred vzletom si je ogledovala pilota in si ob pogledu nanj obliznila čutna rdeča usteca. Temnolasi pilot je prestavil v avtopilotsko delovanje in se sproščeno nasmehnil stevardesi Anastaziji. S pogledom je preiskujoče potoval preko njenega obsežnega dekolteja, ki ga je stiskala oprijeta bluza.

»Bi mi pomagal odpreti mini bar? Zataknil se je,« je vprašala pilota in mu vrnila prodoren, skoraj otipavajoč pogled, skozi katerega je sijalo poželenje, da so se pilotu oznojile dlani. Kopilot je ob opazovanju tega vizualnega skoraj seksa nedolžno zardel, pa vendar z grenkobo zavzdihnil in se zazrl skozi okno v sončni zahod.

»Treniraš?« se je med tihim šepetom lahko dotaknila njegove nadlakti in ga nežno ugriznila v uho, medtem ko je skoraj polil gin.

»Ja,« je kratko dahn timer. »Ti tudi?« ji je vrnil komaj opazen ugriz, ob katerem so se ji dlačice postavile v zrak in jo obenem raziskovalno zgrabil za rit. V odgovor je slišal rahel stok, ki ga je še spodbudil, da je potipal pod kratko krilce. S prsti se je zapletel v čipke, skozi katere je začutil prodirajočo mokro toploto. Ko je prodril v cilj svoje raziskave, ga je strastno poljubila. Slekla mu je strogo zapeto srajco in mu obliznila vrh leve bradavičke, ki se je ponosno napela v zraku. Nera d je ostal dolžan, zato je pohitel s slačenjem njene bluze, skozi katero sta planili dve zagoreli meloni. Sočno je obliznil vsako posebej in posesal čakajoči bradavički. Kačur v preozkih hlačah ga je utripajoče opozarjal, da ni vredno predlogo čakati. Naglo je slekel hlače in skoraj strgal stevardesino krilce.

»Si za igrico?« ga je zaupno vprašala in od nekje pričarala svilnat trak. Nežno ga je oplazila z živo rdečo svilo, nato pa mu jo odločno zavezala okrog oči. Porinila ga je na z usnjem obložen stol in preden je karkoli opazil, je bil tesno zvezan, prepuščen njeni milosti. Stopila je za stol in mu snela prevezo z oči. Nežen poljub vratu je zamenjal strasten ugriz. Polglasno je zaječal in ji poskušal vrniti ugriz, vendar se ni mogel premakniti. Tiho se je zasmejala.

Zapeljivo si je slekla mokre hlačke. V svoji lepoti razgaljena, je nagajivo čakala da se je nagleda. Nato mu je sedla v naročje in draže počasi odpela močan usnjeni pas. Ko mu je slekla hlače, se je kačur vablljivo pognal v zrak. Radodarno je sprejela vase razbeljeno rožnato glavico in se pognala po njem kakor po

toboganu. Po nekaj hitrih spustih je blond lasulja zaplesala v zraku mimo nje in postala je rdečelaska. Njun tobogan je skozi pridušene krike postal vrtiljak.

Po končanem potovanju na vrtiljaku, je Anastazija vroče poljubila lepega pilota, nato pa vstala in se oblekla. Pilotu, ki je glasno protestiral zaradi trakov, je trdno zavezala svilen trak preko ust.

*

Lori je po petih minutah opravila svojo nalogo; politika sta nebogljenost čakala na sedežih. Zavistno je zavzdihnila, ko je pokukala v pilotsko kabino in videla, da sta izginila seksi pilot in Anastazija. Mlad kopilot jo je skozi okrogla stekelca vprašujoče pogledal.

»Lahko pomagam?« je vprašal, Lori pa se je začudenemu mladeniču usedla na kolena.

Snela mu je očala. »Tako je že bolje,« se je počasi nasmehnila. Vstala je, segla v torbico in odpela krilo.

»Zadovolji me,« mu je s pištolo naperjeno vanj, namignila naj gre na kolena.

»Oprosti za pištolo, ampak na tak način tega še nisem naredila. Saj razumeš?« je rekla in snela blond lasuljo, da so se ji po hrbtu usipali dolgi črni lasje.

»Pristal boš v Benetkah, ne v Rimu,« mu je še mimogrede navrgla, preden je ta utegnil iztegniti jezik.

*

Na letališču v Rimu je čakal brkati detektiv. Vsi zaposleni, posebej moški so oprezali za seksi taticama. Tri ure kasneje so v Benetkah našli predsednikovo letalo in vse moške sramotno slečene in zvezane. Detektiv je zamišljeno pogladil brke in sline so se mu pocedile ob misli na »naključni« seks z rdečelasko teden dni nazaj, ko je prevzel primere ropov bank. Pojma ni imel, da sta za ropi lepotički, s katerima se je na videz slučajno srečal med službenim časom in medtem ko ga je rdečelaska neverjetno obdelovala, je temnolaska pobrala njegov denar, značko in avto, s katerim sta se še dva dni vozili okrog, dokler se ni detektivu posrečilo rešiti rdečih trakov.

»Karneval«

V jasnem s soncem obdanem trgu je mrgolelo od raznolikosti. Od majhnih otroških škratov, temnih dam do kljunastih obrazov in še mnogo ostalih podob iz domišljije, pravljič ali zgodovine se je sprehajalo v utesnjenem mestnem jedru. Anastazija in Lori sta uživali v vrvežu barv in se sproščeno smejali inovativnosti nekaterih še posebej izpopolnjenih podob. Še bolj sta bili zadovoljni, ker jima je uspelo tako posrečeno pobegniti z vsem naropanim denarjem in prebrisanu potegniti ne le za nos, ampak tudi za brke glavnega detektiva.

Radodarno napitnino sta potisnili v roke stari nagubani prodajalki cenenih, z bleščicami obdanih mask, ki so prekrivale le predel okoli oči. Navihano sta si nataknila vsaka svojo in se odpravili na potep po živahnih beneških ulicah.

Načrtovali sta sproščen dan z obilico smeha in odličnim kosilom. Razigrano sta se prepirali o kombinaciji moškatne hobotnice ter testeninami iz sipinega črnila in o stari ribiški juhi iz morskih dobrot s polento. Oblizovali sta si rdeča usteca iz katerih se je cedilo poželenje ne le po slastnih gurmanskih dobrotah, ampak tudi po zamaskiranih postavnih moških, ki so preko preobleke izžarevali privlačno italijansko močnatost.

Ulični umetnik, ki je na platnu ustvarjal iluzije, je vzbudil Anastazijino pozornost. Pronicljivo je z zoženim pogledom slačila njegovo skromno obleko in z desetko ocenila njegovo postavico, ki se je v nasprotju z njegovo roko, ki je hitela po platnu, leno premikala po tlakovanem pločniku. Dolgi živahni kodri so mu vihrali po čelu ter mu delno zakrivali oči. Ko je dvignil glavo se je njegov temni predirljiv pogled zapičil v Anastazijine oči, usta pa je ukrivil v nasmešek. Sijoč, poreden nasmeš prelepega zapeljivca je imel takšno moč, da ji je preko ceste po telesu povzročil prijeten občutek tisočernih mravljincev po telesu.

Njuno močno erotiko v zraku je zmotil prizor v ozadju. Moški s cigareto v roki je opazoval prečudovito z arkadami obdano staromodno hišo. Ob naslednjem potegu iz cigarete je zakašljaval in si nato s prsti popravil urejene ukrivljene brke.

*

Močan sunek drobne Anastazije je Lori potisnil skozi velika težka vrata staromodne restavracije.

»Kaj za vraga...?« jo je presenečeno gledala Lori in nejeverno opazovala prijateljico, ko je ta odrinila elegantno napravljenega natakara, ki jima je želel nekaj reči in jo zvelkla proti stranišču.

»Kaj ti je?« je tresla Lori Anastazijo za roko, ki je stopila na školjko in nervozno hitela odpirati majhno okno.

»Utihni že! Tisti brkač je tu, ummm... Detektiv!« je zasopla Anastazija.

Lori se ji je pridružila na školjki in minutko kasneje sta obe skočili na tla v neki stranski ulici.

*

»Mi pristaja?« se je Anastazija živahno vrtela pred ogledalom in občudovala dolgo rdečo satenasto obleko, ki se je od tesnega globokega dekolteja nižje zelo razširila. Notri je prišel še obroč, ki pa bi jo lahko oviral pri morebitnem pobegu. Prelepa umetelno izdelana maska okrašena s pavji peresi ji je skrila lep obrazek in ji zagotavljala potrebno neprepoznavnost.

»Pomagaj mi!« je zaslišala obupan glas iz kabine. Navihano se je ozrla okrog sebe in se delala, da ne sliši prijateljice. Tekoče italijansko je nekaj sekund kasneje predlagala visokemu temnemu prodajalcu, naj pogleda v kabino, kjer nekdo kriči na pomoč.

*

V čipkastem spodnjem perilu z napol zapeto obleko se je Lori v temačni kabini srečala s nepoznanim temnim lepotcem.

»Help?« so po angleško z italijanskih prizvokom izpustile njegove polne ustnice.

»Yes,« je presenečeno dahnila Lori in se počasi obrnila.

Njegove nežne roke so se poleg gumbov na hrbtni strani obleke za bežen hip dotaknile tudi njene kože. Počasi je obrnila glavo in njune oči so se v dolgem hrepenečem trenutku srečale. Za trenutek je prenehal z zapenjanjem gumbov, nato pa se jih je spet dotaknil. Obleka ji je postajala vedno bolj ohlapna in, ko je zdrsela z nje, jo je z vročimi rokami objel okoli pasu in jo mehko poljubil na vrat. Noro seksi jo je dražila njegova sveže obrita bradica, ko se je s poljubom potopila v njegova sladka usta. Opojno je dišal po omamno seksualnem

parfumu, ki jo je popeljal med dišave eksotičnih divjih rož, da jo je že sam vonj odnesel v brezčasen raj. Njegova bež srajca ni uspela dolgo skrivati sočnega telesa in, ko sta drug drugemu ukradla vse moteče cunjice, sta delo prepustila čutečim ustnicam.

Hlastno jo je potegnil k sebi, da je začutila trdnost njegovega poželenja na sebi. Med nežnim ljubkovanjem jo je prenesramno dražil s svojim vražičkom. Z glavico v njej je preverjal vzbujenost terena. Suvala je z boki proti njemu, vendar se ji je z dražljivim nasmeškom na obrazu spretno umikal. Nenadoma se je zresnil in se prodorno zazrl v njeno lepoto. Grobo jo je potisnil k steni kabine, jo z močnimi rokami tesno objel in izpolnil njeno vročo željo. V celoti zapolnjena, v sladkem erotičnem naboju nista uspela dolgo zadrževati eksplozije v sebi.

»Beneška slika«

Dve gospodični našemljeni v tipični beneški Columbini sta sproščeno hodili po natrpanih beneških ulicah, ki so pokale od evforičnega rajanja in veselja. Blizu vrat razkošno opremljene starinske restavracije je mlad umetnik zaključeval portret starejše gospe. Ko je odložil svinčnik, se mu je Anastazija od zadaj približala in mu nekaj zašepetala na uho.

Kodrasti mladenič se je obrnil in se zazrl v skozi masko sijoče zelene oči. Odšel je za njima v restavracijo. Temno zelene kačje oči so mu bile znane, vendar se ni mogel odločiti. Skoraj popolna zakritost je stopnjevala njegovo radovednost, vsak njen pogled pa mu je pospešil že tako vznemirjeno srce.

Naročili so skoraj polovico stvari, ki so bile na meniju. Tudi, ko so prinesli hrano, nista niti premaknili svojih mask. Slikar se je s stolom počasi premaknil k Anastaziji in, ko ji je predrzno poskušal izmakniti masko, ga je šaljivo klofnila po prstih.

»Gospodič, ponudila vam bom posel. Opazovala sem vaše delo in se odločila, da bi rada imela svojo sliko,« je začela Anastazija po italijansko.

»Ni problema, snemite masko,« je lepotec že segel proti svinčniku in jo pričakujoče opazoval.

»Hm... Mislim, da bova potrebovala malo zasebnosti,« se mu je mamljivo nasmehnila Anastazija.

Slikarju so temna lica rahlo pordela. Pospravil je svinčnik in nestrpno vprašal.

»Kdaj greva?«

*

V majhnem skromnem stanovanju obsijanem z živo pisanimi lučkami je živčno pripravljajal platno. Še zadnjič ga je poravnal in navdihnjen zrl v prizor pred seboj. Rdeča obleka je počasi, vabljivo drsela z nje in razkrivala privlačno čipkasto spodnje perilo. Ponudil se je, da ji pomaga z modrčkom in potruditi se je morala, da se ni zahihitala, ko jo je njegov trd vražiček oplazil po ritki. Poskušal ji je neopazno ukrasti masko in pokrivalo, ki sta ji zakrivala obraz in lase, ona pa ga je strastno odrinila od sebe.

Legla je na kavč, on pa je prižgal luč, ki je z rdečkasto svetlobo obsijala prostor. Vneto si je popravljal neukrotljive kodre in navdušeno zarisal prve črte na belem platnu. Prižgala si je cigareto in skozi siv dim z močno pospešenim srčnim utripom opazovala božansko utelešenje moškega, ki jo je z vsakim gibom bolj poželjivo opazoval.

Pod njegovim pogledom ji je postajalo tako vroče, da si je razrahljala zavezano masko. S pahljačo se je počasi pahljala, vendar vročine v sebi ni mogla zadržati. Medtem ko je mešal barve, se je na hitro pobožala spodaj in skorajda izpustila krik. Zalotil jo je s prodornim pogledom in ji s hrepenečim glasom ukazal naj nadaljuje. Ubogala ga je, on pa je divje s čopičem preletaval platno.

Nemirni kodri so se mu potno lepili na obraz, ko ji je v krču sladostrastja padla maska z obraza. Presenečeno se je zazrl v lepo rdečelasko, ki ga je nekaj ur nazaj opazovala z druge strani ulice.

*

S prefinjenimi gibi elegantne mačke se je sprehodila do njegovega hrbta. Na sliki je v medlo rdečem ozadju na kavču kraljevala ona, upodobljena lepa kakor je bila, z beneško masko na glavi.

»Čudovito,« mu je drhteče zašepetala na uho in ga nežno ugriznila v vrat. Tokrat je pustila, da se dotakne njenega obraza in v svoje nadarjene roke vzame njene joškice. Gola je sedla v njegovo naročje in se igrala z njegovimi božajočimi kodri, ki so jo večkrat svilnato oplazili po vratu. Poljubila ga je na božanski nos in božanska usta enkrat, dvakrat, stokrat... Nikakor se ni uspela naužiti njegovih omamljajočih poljubov, vendar jo je raziskovalna strast silila, da mu sleče tanko majico. Presenetile so je lepo nakazane mišice, ki jih ni bilo niti preveč, niti premalo. Stisnila se je k njegovemu vročemu teleščku, on pa jo je močno objel. Počasi se je znebil še kavbojk in tesnih hlačk. Dvignil je jo in jo dal sedeti na močno slikarsko stojalo. Z nogami ga je objela okrog pasu, ko se ji je z divjim pogledom približal in si jo oblastno vzel.

*

Tri ure kasneje se je izvila iz sladkega objema. Na blazini raztreseni črni kodri so mu razkrivali prelep temen obraz. Nežno ga je poljubila na popolne ustnice in se komaj uprla vzgibu, da bi legla nazaj k njemu in se stisnila ob njegovo toplo telo. Oblekla si je pustno obleko in s pogledom ošinila svojo rdečo torbo. Vzela je nekaj iz nje in si to stlačila za modrček. Še zadnjič ga je pogledala z otožnim pogledom, zvila sliko, si nadela masko in oklevajoče odšla iz stanovanja.

V posebnem zanjo nepoznanem razpoloženju je hodila skozi lepe ulice. Stopila je na gondolo, da bi se zapeljala do stanovanja, ki sta ga najeli z Lori. V nekem trenutku se je obrnila in za seboj uzrla moški obraz z obveznimi zavihanimi brki. Bežno jo je preletel s pogledom, medtem ko je grizel trdo pico. Njegove oči niso izdajale ničesar drugega kakor utrujeni pogled plenilca, ki mu je pobegnil plen.

*

»Je kaj narobe?« je pazljivo vprašala Lori, ko je vstopila v stanovanje.

»Ne, lep večer sem imela,« je v nasmehu z rahlo sledjo žalosti v glasu povedala Anastazija in pomislila na prelep obraz, v objemu živahnih kodrov.

»Čudovit je, kajne?« je vprašala Lori.

Anastazija se je počasi nasmehnila.

»Preveč čudovit. Bilo bi prenevarno. Zato sem šla.«

Oklevajoče je segla v modrček.

»Oprosti,« je rekla in spustila denar na mizo.

»Ostali denar sem mu pustila za slikarsko štipendijo, ki je ni nikoli imel. Sicer pa je že skrajni čas, da spet kaj ušpičiva,« se je z bleščečimi očmi nagajivo nasmehnila Anastazija.

»Zalotena«

Odraščal je v najlepšem mestu na svetu. Kot majhen deček se je cele dneve potikal po natrpanih ulicah in občudoval prečudovite stvaritve, ki so jih ustvarile človeške roke. Romantičen duh Firenc se je preselil v njegovo dušo in ga vsak trenutek dneva silil v ustvarjanje. Packal je z barvami po papirju, po stenah ali po tleh in sčasoma so njegove packarije dobivale privlačno obliko.

Alkoholni oče in zagrenjena mama se sprva nista zmenila za njegovo ustvarjanje. Pri šestnajstih so ga zaradi izostankov, med katerimi je obiskoval muzeje in se posvečal svoji umetnosti, vrgli iz šole. Še zmeraj se je spomnil kislega očetovega zadaha, ko je tisti dan stopil v hišo. Iz smrdečih ust je prišlo nerazločno momljanje, vendar pa so mu ubijalske oči povedale vso resnico.

Njegove slike so razcefrane ležale na tleh. Oče ga je potegnil za roko in iz kupa papirja izbrskal ostro sekiro.

*

Moški v lahkotnih večernih srajcah in ženske glamurozno ovešene z nakitom, tekmovalno spopadajoč se s pogledi katera ima dražjo obleko, so se sprehajali po razstavnici galeriji in tiho komentirali slike. Anastazija in Lori sta zasanjana potovali med barvitimi tihožitji, renesančnimi portreti in občudovali neprikrito erotično strast, ki je buhtela iz okroglih baročnih gospa na slikah.

Drugi kozarček šampanjca jima je sproščeno razkril pogled skozi slikarjeve oči, da sta si ga lahko predstavljali, kako sedi na lesenem stolčku, neobrit in zaraščen, v njegovi glavi pa divja vihar razuzdanih idej, ki jih v naglici uprizarja na platnu.

»To je tista,« je Anastazija namignila Lori.

Stopili sta proti sliki, na kateri je debela gospa objemala moškega s skromno krpico okrog pasu. Njegova glava je komaj malo zakrila njene okrogle prsi, ona je s skrivnostnim nasmehom strmela iz slike, medtem ko je moški povešal pogled.

»Ta slika je skoraj kot moj moto,« je zavzdihnila Lori.

»Ona obvladuje položaj,« sta zaslišali izza hrbta.

Za njima je stal privlačen moški s presunljivo modrimi očmi. Črna srajca ni uspela prekriti atletske postave pod njo, nekaj milimetrov kratki lasje pa so le še poudarjali možato privlačnost njegovega obraza.

»Je to res tvoj moto?« se je med vprašanjem predrzno nasmehnil Lori.

»Mogoče,« se je Lori spogledljivo nasmehnila, odlepila oči z neznanca ter pogledala nazaj k sliki.

»Potem bi jo morala imeti. Vendar je neprecenljiva in ni na prodaj,« je seksi obritoglavec vroče šepnil Lori na uho.

»Obstaja en način,« je počasi nadaljeval.

»Ja?« sta šepnili obe v en glas.

Prodorno modre oči so se mu zablisnile in ju pozorno opazovale.

»Morali bi jo ukrasti.«

*

Prvič v življenju je bil svoboden kakor potepuški pes. Pobeg od doma mu je na ramena prilepil krila, ki so ga odnašala po celi državi. V obupu, da ga bo oče našel, se je nekaj tednov potikal po najožjih ulicah majhnih mestec. Nekega dne, ko se je živčno sprehajal mimo zloščene izložbene šipe, je zagledal svojo utrujeno suho postavo. Brezupno je sedel na Markov trg in začel risati Benetke.

*

»Si torej upava?« je Anastazija vprašala Lori med grizljanjem melone. Seksi obritoglavec se je pred neko sliko spogledljivo nasmihal majhni plavolaski, ki se je topila zraven njega.

»Zato sva tu. Da preveriva ozadje. Imam idejo,« je Lori odločno odkorakala iz velike dvorane po dolgem ozkem hodniku.

Prva in druga vrata se niso vdala pod njenim pritiskom. Pri tretjih je imela več sreče. Previdno se je ozrla okrog sebe in tiho vstopila. Na lepo urejeni češnjevi mizi je bilo zloženih nekaj knjig o umetnosti, po stenah pa je bilo obešenih nekaj slik pokrajin.

Računalnik, ki ga je prižgala je začel počasi brneti, ona pa je v naglici pregledovala predale. Razen nekaj osebnih stvari, ni našla nič. V računalniku pa jackpot! Datoteko o varnosti v objektu si je shranila s tresočimi rokami.

Ko so se vrata odprla in je slišala poreden smeh, se je skrila pod mizo. Nekaj trenutkov kasneje je nekaj priletelo ob mizo s precejšno silo.

»Hočem te,« je šepetal od strasti hripav ženski glas. Črna srajca je pristala zraven Lori na tleh.

Lori je slišala nežen stok, ki je prišel iz ust majhne plavolaske. Precej manj nežni zvoki so prihajali iz moškega atletskega telesa, ki jo je vodil skozi ritmične gibe, med katerimi se je izzivajoče ustavljal, da je blondinka proseče zahtevala še več. Lori je izpod pisalne mize videla njegove hrbtnne mišice, ki so se napenjale ob prijetni telovadbi, medtem, ko je plavolasko stisnil čisto v kot. V hitrem tempu je premikal sem in tja seksi ritko in jo seksal tako divje, da so se Lori naježile dlake po telesu.

Preklete jo je mučila radovednost kakšen je moški, ki je zmožen tako seksati. Da bi ga lahko videla v celoti, bi morala glavo potisniti čisto ven iz pisalne mize.

Ko je gospodična že tretjič začela novo serijo močnih izdihov, si Lori ni mogla pomagati. Čisto malo je nagnila glavo izza mize in pogledala proti njima. Ženskica je zasoplo lovila sapo in se umirjala po novem valu užitka. On pa je ujel Lorin pogled in njegove modre oči so se pronicljivo zazrle vanjo.

*

V svojem življenju je posteljo delil s precej ženskami. Imele so rade njegove dolge temne kodre, čokoladno polt ter vitko, a vzdržljivo telo. Nekatero od njih je tudi slikal, vendar ni nobeni uspelo pritegniti njegove pozornosti in razbliniti

dolgočasnega vsakdanjika. Čisto se je že navadil na posteljne žurke in osamljenost v duši, nato pa mu je nov dan prinesel šok.

Njene zelene oči so ga prevzele, da se ni mogel odtrgati od njih. Barva je bila takšna, da bi jo tudi na svoji paleti težko zmešal. Vzburil se je že v restavraciji, ko ga je klofnila, medtem, ko ji je hotel izmuzniti masko. Ko jo je slikal in si pasel oči po njenem golem teleščku, mu je hotelo raznesti hlače. Najbolj ga je pa vznemirjalo njeno izginotje po treh urah fantastičnega seksa in polna torba denarja.

Nemirna radovednost s katero je brskal po rdeči torbi ga je pripeljala do majhnega zmečkanega listka. Fotografija neke njemu znane slike je še povečala njegovo zanimanje, pod njo pa je bil naslov njemu domače ulice, da ga je spreletel srh. Spomin ga je popeljal nazaj v Firenze.

*

Plavolaska si je odhitela na stranišče popravljat ličilo. On pa je še zmeraj s trdim, ki ga je veselo drgnil odšel k vratom. Lori si je pod mizo pretreseno oddahnila, ko je škrtnilo v vratih. Pojavil se je pred njo z vražjim nasmehom.

»Je bil razgled v redu?« je zlobno vprašal.

»Hm... Iskala sem... Njo...«

»Lucio?« je z zanimanjem vprašal.

»Ja, Lucio,« je lagala Lori.

Skomignil je z rameni in si zadovoljno gladil velikega tiča, ki si ga je Lori že ogledala s kotičkom očesa.

»Ne vem zakaj si iskala čistilko v pisarni ob tem času. Lucia je čistilka,« jo je ujel na laži.

»Imaš srečo, lahko končaš česar Angela ni zmogla. To je njena pisarna,« se je poredno nasmehnil in ji ponudil svojega velikana.

Oklevajoče ga je obliznila, nato pa se ga je konkretno lotila z večjim jezičkom lotila in naježila se je, ko je na njegovem obrazu zaznala izraze užitka. Pogladila je njegovo obrito glavo s kratko frizuro, ki ji je bila tako všeč. Še z večjim

pogumom se ga je lotila in ga noro obdelovala. Nekaj časa je le tiho stokal in jo občasno pobožal po glavi, ob prvem špricu pa jo je zgrabil za lase, jo potegnil k sebi in se z nebesno modrino preiskujoče zazrl vanjo. Ko je obstala ukleščena med steno in njegovo utelešeno seksualnostjo, se ji je rahlo zavrtelo v glavi. Segel ji je pod kratko krilce in porinil dva prsta vanjo. Sladko se je nasmehnil njeni mokroti, nato pa ji je popravil hlačke nazaj.

»Simon?« se je slišalo izza vrat.

Simon je pomignil Lori proti prostorčku pod mizo, nato pa je z nasmehom odšel skozi vrata. Osuplo je zrla za njim in se po dolgem času spet počutila poraženo. Ena nič zanj!

»Pod krinko«

Temna slutnja mu je kakor svetlobni blisk švignila skozi možgane. Ime, ki je bilo z rdečo napisano na spodnji strani zmečkanega listka mu je povedalo preveč, kolikor bi v resnici želel vedeti. Spomnil se je človeških goril, ki so po temačnih ulicah Firenc postavljale svoja pravila.

Vse skupaj je potisnil pod posteljo in odšel na ulico slikat. Raztreseno je poskušal nekaj ustvariti na platnu, ampak ga roke niso ubogale, misli pa so se znova in znova vračale k njej. Zazdelo se mu je, da je prvič v življenju med vsem kamenjem sveta za hip ugledal biser, ki pa mu je spolzel iz rok in s smrtonosno hitrostjo drvel v pogubni objem zapletene mreže.

Deset minut kasneje je z vetrom v kodrih, v brezбриžnem italijanskem slogu z vso hitrostjo, ki ga je premogel majhen rdeč twingo drvel proti mestu za katerega je verjel, da vanj ne bo več stopil.

*

Po jutranjem načrtu velike kraje slike sta v rdečem audiju odbrzeli proti pekarni.

»Fantastično! To je najboljši plan, kar sva jih kdaj naredili,« je z navdušenjem rekla Lori, ko sta se peljali po dolgi ulici.

Majhen rdeč twingo je vztrajno vozil za njima že ves čas od stanovanja naproti in jima besno bliskal z lučmi.

»Varnost ni tako dobro izpeljana, da nama ne bi uspelo. Daj pokaži temu butljo kaj se reče audi!« se je Lori ujezila ob pogledu na neugleden umazan twingo, ki jima je divje trobil.

Anastazija ji je z veseljem ustregla in skorajda poletela po prazni cesti, da je ubogi twingo zaostal daleč za njima.

*

Ogromen človek v modrem je z rdečo lučko mahal proti njima, vendar sta zdivjali mimo njega. Trenutek za tem sta za seboj zaslišali sovražni zvok sirene.

»Pospeši!« je kričala Lori, medtem, ko je Anastazija zvižala v ozko ulico. Pol minute prednosti jima je dalo možnost, da se skrijeta v vrvežu ulic.

»Ne!« je Anastazija zatulila, ko se je cesta končala v množici blokovskih stanovanj. Sirena za njima je utihnila in ogromen silak je jezno odprl vrata njunega avtomobila.

Anastazija je poskušala s prijaznim nasmehom.

»Obe ven!« jima je ukazal.

Anastazijo je z ogromnimi šapami po dolgem in počez pretipal. Ko se je s stisnjenimi ustnicami premaknil še k Lori, je iz avta stopil drugi policist.

»Pusti še kaj zame,« je zarenčal na obilnega policista in se približal k Lori. Lori je na hrbtu začutila roke, ki so se počasi pomaknile k bokom. Za nekaj trenutkov so se ustavile na njenih joškicah in jih rahlo stisnile. Lori ga je razjarjeno zgrabila za roke in siknila:

»Kaj delaš?«

»Otipavam bančno roparico,« je za svojim hrbtom zaslišala miren odgovor in na rokah začutila hladno kovino lisic.

Sunkovito se je obrnila in se šokirano zazrla v zagledala lepega obritoglavca s peklenskim nasmehom in zmagoslavnim žarom v sinje modrih očeh. Simon. Nova zmaga. Dva nič zanj.

*

Od daleč je iz rdečega twinga opazoval Anastazijo in Lori kako sta stopili iz avta. Dlani je besno stisnil v pesti, ko se je debeluh dotikal Anastazije. V njem je prepoznal gorilo, ki je pomagala voditi podle nočne posle.

V varni razdalji je peljal za njimi.

*

Vihar razburkanih idej jima ni dal miru. Kako sta se izdali? Brkatega detektiva je Anastazija nazadnje videla, ko je ušla revnemu slikarju. Kaj bi dala, da bi ostala v njegovem objemu, skrita v romantičnih Benetkah!

Lori je besno strmela skozi okno. Simon je sedel tesno poleg nje in lastniško držal roko na njenem stegnu, ki jo je brez uspeha poskušala odriniti. Njen vzvišen ponos je bil ranjen že od dogodka prejšnji dan. Končno je srečala moškega in to preveč seksi moškega, ki lahko tekmuje z njo in jo celo premaguje. Ta neznan občutek jo je peklensko dražil, da sama sebi ni uspela razložiti občutkov, zato je strmela skozi okno, da ne bi skozi predirne modre oči prebral njenih misli. Šele potem se je zavedla, da sedi v policijskem avtomobilu, poleg moškega, ki jo je aretiral, ona pa lahko misli le na njegovega pitona v hlačah, ki ga je obdelovala včeraj.

*

»Izvolita gospodični, prispeli smo,« je Simon narejeno gentlemansko odprl vrata avtomobila.

Policijska postaja je bila daleč za njimi, prijetna hiša obkrožena z drevesi, se je ob vstopu razkrila kot majhna luksuzna vila. Anastazija in Lori sta se začudeno spogledali, Simon je ujel njun pogled, se jima skrivnostno nasmehnil in ju pustil še nekaj časa v nejeveri, ko sta se razgledovali.

»Zdaj vam je verjetno že jasno,« je počasi začel Simon in opazoval njuna na videz brezbržna obraza.

»Vidve sta moj navdih za tole preobleko,« je rekel in malomarno odvrigel tok s pištolo.

»Kaj hočeta od naju?« je Lori jezno zaškrtała z zobmi.

»Delo in zabavo,« se je potuhnjeno smehljajal.

»Kaj to pomeni?« je zarenčala Anastazija.

»Obe bosta naloge opravljali dobro, če ne pa bo kaznovana druga. Ali pa vaju predam zaradi roba banke,« je rekel z ledeno resnim izrazom na obrazu.

Lori je prijel pod roko in jo odvedel v zgornje nadstropje.

»Si kdaj seksala s policajem?« jo je nenadoma vprašal.

Zmignila je z rameni, nato pa ob njegovem hladnem pogledu omahljivo prikimala. Za trenutek se je spomnila tri davna leta nazaj, ko se je skoraj poročila s policajem. Dokler ni ta prasec ...

Simon je prekinil tok njenih misli z novim vprašanjem, ob katerem je kar zatrepetala.

»Te je že kdaj pofukal mafijec?«

Od strahu, negotovosti in poželenja so se ji usta osušila. Počasi je odkimala, on pa se ji je pritajeno kot tiger približal in ji pohotno zašepetal:

»Tega zagotovo ne želiš zamuditi.«

»Žgečkljivi ples«

Starinsko opremljena dnevna soba in šibka svetloba je dodala večeru srhljivo noto. Nelagodno sta se presedlali po rjavem usnjenem kavču in poslušali še zadnja navodila v zvezi z drznim podvigom.

»Odlično si izpeljala rop banke,« se je Simon skoraj občudujoče obrnil k Anastaziji.

»In tudi to boš. Saj nočeš, da bi se tej lepotički kaj zgodilo?« je s hladnim nasmehom pomignil proti Lori.

»Kako vesta vse to?« se je Lori obrnila k njemu.

Le vzvišeno se ji je nasmehnil in ji vroče zašepetal na uho.

»Ni važno. Prepusti se mi, vem, da si me želiš. Bolje bo kot s policajem.«

»Veš zanj?« je začudeno dvignila obrvi.

»Vem kaj ti je naredil. In za tvoj ples vem,« jo je nežno božal po hrbtu.

Lori je v protestni nemoči zardel pogled usmerila proti tlom.

»Lahko pa se mi upiraš. To mi bo še bolj všeč,« je spet zašepetal, ona pa je za sekundo ujela njegov divji pogled, preden je jo je objel z močnimi rokami in jo oblastno poljubil, da ji ni preostalo drugega kakor, da se prepusti ali pa se mu v skladu s prizadetim ponosom brezupno upira.

*

Anastazija je vklenjena ležala na usnjenem kavču. Okrogli »policist« Aleksejev, ki je pazil nanjo, je poleg nje zatopljeno spremljal košarkarsko tekmo. Igralec nasprotne ekipe je domačinu s precizno finto speljal žogo. Anastaziji je bila ideja, ki ji je švignila v glavo tako všeč, da se je ugriznila v ustnico, da je prekrila zloben nasmešek in se ponovno zazrla v TV zaslon.

*

Temen prostor je bil osvetljen s šibko rdečo svetlobo, da je videla le obrise njegovega prelepega telesa. Gol do pasu se je sprehodil do klubske mizice in ji pomignil naj sede.

»Vem, da imaš rada igrice. Priznaj!« jo je izzival.

Na videz brezбриžno je pokimala.

»Igrala bova poker. Slači poker. Tisti, ki zadnji ostane oblečen je danes šef,« ji je pomignil proti kotu sobe, v katerem je bila velika postelja, nad njo pa so bili pritrjeni okovi. Nasmehnil se ji je ob pogledu nanje.

»Tvoj moto, kajne?«

Nekaj minut kasneje je sedela le še v hlačkah, dolgi lasje so ji zakrivali prsi, ko je ob opojnem vinu doživela preobrat karte. S sladkim nasmehom je slekel hlače in s priprtim pogledom je hitro od njegovih mišičastih nog odpotovala višje. Z razbijajočim srcem je Lori razdelila karte za zadnjo igro. Zadovoljno je položila karte na mizo in čakala, da se bo slekel. Gledal jo je z nedoločljivim izrazom, z vzdihom napolnil njuna kozarca z vinom in trčil svoj kozarec ob njenega.

»Na rop. Na naju. Na igrice. In na full house,« je igrivo položil karte na mizo, preden se je sklonil k njej in ji strgal rdeče hlače s telesa.

*

V varni razdalji je opazoval hišo. Razen dostave hrane se ni zgodilo nič. Vdor v hišo se mu ob dveh moških ni zdel ravno smiselno. Tiho glasbo v twingu je prekinil globok glas radijskega napovedovalca.

»Zaradi slabe prečiščenosti ogrevalnih naprav sta v tednu zagoreli že dve stanovanjski hiši. Poslušalce pozivamo ...«

V mislih se je zahvalil navdihujočemu radiu.

*

Omotična od vina je z zavezanimi očmi ležala na udobni postelji. Razdvojena med vlažnostjo med nogami in užaljenim ponosom je čakala kaj se bo zgodilo. Močno razbijanje srca si je do zdaj tolmačila kakor strah, ampak to je bila njena laž zanjo. Ni je bilo strah, ob njem je čutila le nekakšno nerazumljivo vznemirjenost. Potlačila je svoj ponos in se ni upirala poželenju, pri sebi pa je iskala izgovore, ker mu je popustila.

»Si se le vdala?« se ji je smehljalo s svetlečimi očmi.

»Ne, to je taktika. Ko boš zaspal te bom ustrelila s tvojo pištolo in pobegnila,« mu je zabrusila, ker jo je razdražil z vprašanjem.

»Potem pa najbolje, da te vklenem,« jo je pogledal s priprtimi očmi, jo pograbil in odnesel na posteljo.

Z rokami ga je tolkla po hrbtu, vendar mu njeni udarci niso prizadeli bolečine. Jezna je bila nanj, ker je omenil njeno vdanost v usodo ter nase, ker je njeno poželenje ob upiranju naraščalo. Pogledal jo je z ognjem v očeh. Na sebi je začutila trdoto in njegovo roko, ki jo je pobožala po vlažnem mednožju.

»Hočeš me,« je zašepetal.

»Ne,« je trmasto odgovorila in obračala oči od njega.

»Lažniva mačkica si. Upaš, da te bom posilil?« je rekel in se odmaknil od nje.

Pri sebi je začutila razočaranje, ko je vstal. Brskal je po njeni torbici in nekaj izvlekel iz škatlice.

»Tole si vstavi,« je postal resnoben in ji podal dve gumijasti kroglici na vrvici.

»Imaš izbiro. Ubogaj ali pa ne. Ubogljivost zelo cenim,« je ledeno hladno rekel in odšel iz sobe.

*

Velika stenska ogledala so krasila veliko sobo. Razen modernega radia in nekaj malenkosti je bila prazna. Kroglici v njej sta se premikali in jo dražili, zato je poskušala hoditi čim bolj počasi. Iz zvočnikov se je zaslišal počasen začetek kubanske pesmi.

»Bi prvakinja v plesu plesala z mano?« je vprašanje zvenelo kot ukaz.

»Kaj pa če ne?« ga je izzivala.

»Slišal sem, da v zaporu rabijo učiteljico plesa,« jo je dražil.

Obrat sta elegantno izvedla. Kljubovalno je zrla v njegove iskrive oči, prepričana, da ji bo hodil po nogah. Zdrsela sta po plesišču tesno objeta in se v popolnosti ujemala s koraki. Užitka, ki je preplavljal njene celice mu ni hotela izdati, nerodnosti mu tudi ni mogla očitati, zato se je ob vsej njegovi seksualnosti počutila kakor v brezizhodni pasti. Balada se je razbesnela in močan ženski glas je v hipu pospešil ritem, ki se je z vsakim taktom stopnjeval.

Globoko v Lori se je razdivjala toča kroglic. Butale so jo v stene njene zasebnosti in ji s sladkimi krči risale na obraz dražečo opojnost, ob kateri je čutila vrtoglavico. Predrznost, s katero ji je ukradel običajno oblast, mu je žarela iz predirno modrih oči, jo je jezila in vznemirjala. Kroglice so počasi drobile njeno odločnost, erotična napetost v njunih gibih je bila premočna, da bi se ji lahko še upirala. Približal se ji je z obrazom in se izzivalno ustavil centimeter pred njenimi usti. Napravila je svoj del poti, okusila sladkobo polnih ustnic in pustila, da je ugrabiteljev jeziček živahno vdrl v njena usta. Spet je zmagal.

»Drzna ukana«

Skozi njune pore je tekel vroč znoj. Z lahkoto jo je držal ob svojih bokih in v divji naglici prodiral v vroče globine. Z nogami je objela njegov pas in razširila noge, da ga je lahko čutila do konca. Vročično je gledala, kako je njena muca požrešno požirala fotomodel od moškega spolnega organa. Bil je poseben dan, zrak je bil

nabit s seksom. Mislila, vonjala in čutila sta le čisto spolnost, sestavljeno iz poželenja in strasti, ki je hlapela iz vsake njune celice.

Ko je prevzela pobudo, se je nabodla na njegovo trdno kopje in ga jahala kakor kasaškega žrebca. Ozko špranjico je še zožila, ko ga je stiskala z medeničnimi mišicami in z nežno masažo utesnjevala njegovo moškost. Vrh sta tesno prižeta in združena dosegla skupaj. Nenasitno sta zdirjala novemu užitku naproti in vsak njun boj je bil zahtevnejši, daljši in slajši.

*

Ob desetih zjutraj je debel moški vstopil k vratarju galerije. Hamburger, ki ga je prinesel, je mamljivo dišal, da je vratar s slastjo zagrizel vanj.

Debel moški je odšel v lokal preko ceste in naročil dvojni viski. Živčno je spil svojo pijačo in plačal. Iz stranišča istega lokala je čez pet minut izstopil debel, rjavolas inštalater z brki.

Deset in osemintridešt minut je inštalater vstopil v galerijo in z delavsko kartico brez težav prišel mimo vratarja v klet, kjer je v dveh minutah opravil svoj del naloge.

Ko je vratar ob deset in štirideset za svojo zaspanost okrivil turobno vreme zunaj, je v galerijo vstopila elegantno napravljena rdečelaska s težko vrečko.

»Lahko odložim to pri vas, medtem ko si ogledujem slike? Kupila sem poučno ribiško knjigo za moža, ampak je pretežka, da bi jo nosila okoli,« je živahno žlobudrala Anastazija in knjigo položila na rob pulta. Vratar je zaspano pokimal.

Knjiga je na vratarjevi strani padla na tla. Anina roka je bliskovito šinila k nekemu gumbu, ko je vratar pobiral knjigo in rdeča lučka je ugasnila. Ko je Anastazija izginila vratarju izpred oči, je navdušen ribič zaspano odprl knjigo.

Sliko erotične gospe z moškim v ozadju je počasi potegnila iz okvirja. Oddahnila si je, ker se ni nič zgodilo. Iz velikega kovčka je vzela ven do potankosti isto sliko in jo previdno vstavila v okvir. Odšla je mimo vratarja, ki je spal na knjigi.

*

Odprla je oči in zaradi zaves videla le temo. Nekaj hladnega ji je žulilo roko. Hotela se je premakniti, vendar jo je hladna kovina zadržala. Hrbet jo je žgal od njegove toplote.

Bila je gola. Misel, da je on verjetno tudi, ji je vzbudila prvi val poželenja. Do šestih zjutraj je bila sužnja seksa, ki se mu ni zmogla upreti.

Ne! Danes je dan za veliki načrt! Kaj če Ani ne bo uspelo? Ne more čakati, da vidi kaj se bo potem zgodilo. Čas je za načrt. Okno v kopalnici? Mogoče. Njegova pištola? Če bo mislil, da se mu je vdala, bo morda prišel trenutek nepozornosti.

Poskušala je vstati, da bi šla na stranišče. Zbudil se je in takrat je opazila, da jo je priklenil nase! Kopalnično okno ni bilo daleč od tal. Oblečena in z dovolj časa, bi ji zlahka uspelo. Zamisel je opustila, ko je razmišljala, kaj bi se potem zgodilo z Ano. Potrebovala je nekaj boljšega. In kmalu!

Tiho ji je stopil za hrbet.

»Ptički bom porezal perutničke,« je rekel in priklenil njeno roko na svojo.

»Moja si, danes!« je odločno rekel, da so mu oči zasijale.

»Danes? Kaj nameravaš z nama potem?« ga je hitro vprašala.

»Šššš. Če boš pridna boš dobila cigareto. Ali pa kroglice,« je nagajivo rekel in drsel s prsti po njenem telesu.

»Ceniš ubogljivost, vem. Samo uboganje postane dolgočasno,« ga je nervozno dražila.

»Pri seksu je ne le cenim, ampak zahtevam,« je rekel in jo odnesel v posteljo užitkov.

*

Skozi šipo je videla, da jo dogovorjeni avto čaka. Ni mogla dopustiti, da jo zopet izkoristijo in zavržejo kot staro krpo. Skrivni načrt, ki ga ja naredila, je prinesel s seboj veliko tveganje, ampak adrenalin je bil sestavni del njene krvi. Z dvignjeno glavo je vstopila v majhno trgovinico ob galeriji. Slike, ki so visele na stenah so bile dobri prikazi novodobne umetnosti, nekatere izmed njih pa so bili odlični

ponaredki slik v galeriji. Po celotnem prostoru je bilo razstavljeno starinsko pohištvo. Najbolje od tega je bilo, ker je bilo vse naprodaj.

»Tole bi kupila,« je pokazala na odličen ponaredek slike, katero original je imela v kovčku.

»Prav. Zavijem?« je bila zadovoljna prodajalka.

»Ne, mož me čaka v avtu. Tudi okvirja ne rabim. Ne maram plastike,« je mirno odgovorila Anastazija.

»Kako čudovit predalnik imate! Tudi tega bi kupila. Imate morda ključke za predale?« je navdušeno nadaljevala Anastazija in opazovala češnjev predalnik po vrhu obložen z rdečim kamnom.

»Seveda, grem iskat,« je prodajalka rekla in odšla.

Anastazija je smuknila k predalniku, odprla velik kovček in spravila ukradeno sliko vanj.

Ko se je gospa vrnila, je preizkusila ključ, zaklenila srednji predal s sliko in spravila ključ.

»Vam ga dostavimo?« je poskušala biti uslužna prodajalka.

»Ne, prišla ga bom iskat,« je z nasmehom odgovorila, ko je plačevala. Pohitela je k vratom.

»Gospodična,« je zaklicala prijazna gospa za njo.

»Pozabili ste sliko,« je rekla in ji pomahala z dragim ponaredkom.

»Zmaga«

Lori je gledala kako se je trudil z njeno malo požrešnico. Z roko je potovala po njegovi obriti glavi, kar jo je le še dodatno vzbujalo, ko je čutila prijetno pikanje na svojih dlaneh. Opazovala je njegove oči, ki so se v na novo zbujeni strasti zapirale, medtem, ko je z jezikom raziskoval že dva dni poznane kraje, a še zmeraj tako sladke, kakor prvič.

Videla je njegov nagajiv nasmeh, ko jo je zopet spravil preko vrha do božanskih slapov seksualne evforije. Madona! Dala bi ga v vitrino, tako je lep in seksi. Žal življenje ni tako lepo in ona se bo morala držati svojega grdega načrta.

*

»Odlična si bila,« je Simon pohvalil Anastazijo in prodorno opazoval sliko.

»Ti je še vedno všeč? Morda bi jo lahko ukradel zate,« se je Simon nasmehnil proti Lori, ko so vsi štirje trčili s kozarci.

Aleksejev je s stisnjenimi usti pogledal proti Simonu.

»Čez dve uri pride šef po sliko,« je Aleksejev siknil skozi zobe in odložil telefon.

*

Anastazija in Lori sta se vprašujoče spogledovali. Minilo je že pol ure in, če ne bo kmalu nobenega učinka, bo njun načrt padel v vodo. Aleksejev je pil že četrti kozarec, kar je le pordelo njegova zabuhla lica.

Takrat pa je pri vratih glasno pozvonilo. Aleksejev se je opotekel proti vratom.

Umazan dimnikar na vratih mu je poskušal nekaj prijazno razložiti. Aleksejev je zakričal naj izgine, vendar se dimnikar ni dal tako hitro odsloviti. Prijel je telefon, takrat pa si je Aleksejev premislil.

»Koga kličeš?«

»Šefa. On bo poklical policijo. Po zakonu...«

»Briga me zakon. Pohiti,« se je vdal Aleksejev.

Dimnikar je počasi vstopil in se razgledoval okoli. Ana se je spogledala z njim za droben hip, preden je zavil po stopnicah in skoraj pozabila zapreti usta. Živahni dolgi kodri in vitko telo so ji bili prekleto znani.

*

Aleksejev je sledil dimnikarju v klet. Simon si je natočil drugi kozarec šampanjca. Z odsotnim nasmeškom je božal Lori po nogi in vsakih nekaj trenutkov zapiral oči. Lori in Ana sta se pomenljivo spogledali, nato pa je Lori pokimala. Splezala mu je v naročje in ga vroče poljubila. S prosto roko mu je

bliskovito segla v desni žep srajce in mu z enim prstom previdno ukradla majhen ključek. Leno ji je vračal dotike, medtem ko se je z desno roko odklenila.

V nasprotju z njegovo zaspanostjo, je začutila živahno erekcijo pod seboj. Pobožala je njegovega korenjaka skozi hlače, da je polglasno zastokal, v istem trenutku pa mu je izza pasa ukradla pištolo. Oči so se mu razširile, stegnil je z roko proti njej, vendar je bil zaradi svoje omamljenosti prepočasen. Lori se je narisal nasmešek na ustnicah. Končno ga je premagala.

*

»Saj ni nič. Nobenega dela nisem imel z njim. Usedel se je na stol, ko sem se delal, da čistim peč in zaspal,« je bil skromen skuštrani slikar.

»Moj junak. Le kako se ti bom oddolžila?« ga je Anastazija zasanjano gledala.

»Vsaj sedem let dobrega seksa, to je moja cena,« ji je skromno predlagal.

»Poslušajta, letalo za Barcelono odleti čez uro in pol. Rezerviral sem tri karte, v primeru, da nam uspe,« je resno nadaljeval slikar.

»Odlično! Že na letalu lahko začnem vračati dolg, če bova zdržala do takrat,« ga je Anastazija pohotno pogledala.

*

Aleksejev je kakor hrček spal zvezan na stolu v kleti. Simon pa je zvezan s strupenim pogledom sledil dogajanju v sobi. Njegove utrujene oči so se srečale z Lorinimi in prepričana je bila, da je v njih za kratek čas zagledala razočaranje, preden mu je skozi sinjo modrino zablisnil vzvišen ponos. Pred očmi se ji je zavrtel filmček, v katerem so njenemu lepotcu zrastle lasje in brada, njegov obraz pa je odseval enoličnost, ki se je ujemala z zaporniški rešetkami.

»Pridem za vama. Imam še opravek,« je rekla Lori.

»Si prepričana?« je bila Ana sumljiva.

»V redu je,« je rekla Lori in jima pomignila naj gresta.

»Taktika uspela? Me boš pofukala in ustrelila?« je zaspano vprašal Simon, ko sta odšla in se z omotičnim pogledom zazrl vanjo.

»Ne nujno v tem vrstnem redu,« se je zlobno pošalila in se srečala z njegovim porogljivim pogledom.

»Zdaj pa bodi priden in ubogaj, ker ta igrice je odslej moja. Saj veš, da tudi jaz cenim ubogljivost.«

»Vulkanski seks«

Petnajst minut sta se že vozila v neznano po stranskih poteh.

»Slika ni prava,« je zamomljal Simon.

»Kaj?« je vprašala Lori.

»Ni prava. Poglej izraz v njenih očeh na ponaredku. Ponarejevalec ni znal izraziti njene pohote. Nihče me do sedaj me še ni prevaral, vama pa je uspelo,« se je zadeto smejal.

»In ti si ostal tiho?«

»Hotel sem videti kako se bosta znašli. Lepo vama je uspelo s tabletami. Z istimi smo uspavali tudi vratarja. Moja neumna napaka...« je govoril dalje.

»Žal ljubček, vse se vrača. Ti ugrabiš mene, jaz ugrabim tebe. Ti omamiš vratarja, jaz omamim tebe. Ti me prineseš okoli, jaz pa ti vrnem,« se je zamislila Lori.

»Ti prebrisana lisička. In kaj boš naredila z menoj?« se ji je tako zapeljivo nasmehnil ob vprašanju, da jo je po telesu sladko zaščemelo.

»Brutalno posilila. In če boš potem še živ, te bom zaprla v vitrino.«

*

Topla sapa ju je nežno božala, ko sta hodila po gozdičku.

»Potem sem ti všeč,« jo je prebadal s pogledom, ko je vprašanje izrekel kot trditev.

»Od kje ti to?« so ji lica zagorela.

»Od vitrine,« se ji je smehljaj.

»Bolje trofeja kakor kitajske vaze,« mu je zabila v odgovor, da se je namrščil.

»Škoda, ker se nisva spoznala prej. Dobro bi sodelovala tako v postelji, kot izven nje. Ampak ti raje hodiš s policaji,« jo je dražil in jo preučeval s pogledom.

»Ti pa z upraviteljicami galerij,« mu je ledeno odgovorila.

»Dal sem ji dober seks za ukradene podatke o varovanju. Ko sem te videl pod mizo sem takoj vedel kaj nameravaš,« je odgovoril.

»Seveda, vem da v prostem času bereš misli,« se mu je posmehnila.

»Ne verjameš mi? Vem kdo je vaju kupec slike. Moj tako imenovani šef. Midva sva dobila nalogo, da ena od vaju opravi umazano delo, potem pa se vaju znebiva,« se je skremžil.

Ostala je brez besed.

»Zaživi na novo. Vse tvoje razburkano življenje je nekako povezano z maščevanjem za policaja. Pozabi.«

Zmignila je z rameni in pospešila korak.

»Vsi trije smo si podobni. Tvoja jeza, Ana s poškodbo pri tekmovanju. Ne gre za denar, vsi smo začeli s tem zaradi jeze, maščevanja, ali dokazovanja, končali pa kot odvisniki od adrenalina,« je nadaljeval.

»Kaj pa ti? Boš pozabil?« ga je vprašala.

»Ne. Maščevanje je zame kot sol in sladkor, « je rekel in z lepega obraza mu je zasijal bes.

*

Všeč ji je bilo, da je ponovno vodila igro. Ubogljivo je igral svojo pridno vlogo, iz oči pa mu je žarela poželjiva radovednost. Na bregu ob ozkem potočku mu je slekla hlače. Rahlo je obližnila lepo glavico trdnega korenjaka, ki je pripravljen čakal, nato pa se je živahno nasadila nanj.

Z zvezanimi rokami je otipaval njene prsi, ko je čisto počasi drsela gor in dol po njemu.

»Odveži me,« ji je poskušal ukazovati.

»Ne zaupam ti,« mu je odgovorila.

»Lahko mi,« jo je globoko gledal s sinje modrimi očmi.

Zavila je z očmi in nadaljevala s počasnim tempom. Čutila je vsak centimeter njegovega velikega junaka, ki je raztezal njeno muco, ki je ob čutnem užitku skoraj predla. S svojimi medeničnimi mišicami ga je stiskala, iz njegovega pogleda pa je sijalo ostro poželenje, ob pogledu na katerega se ji je v glavi zavrtelo.

Da jo hoče divje poseksati, je bilo vse kar je lahko razbrala iz njegovih oči, ki so zaradi vznemirjenosti potemnele. Ona pa ga je z nedolžnim pogledom v oči fukala kakor, da se vozi na vlakcu Petra Pana, medtem ko je njega vroča sla preganjala kakor kamikaze v smrt. Dražila ga je čisto zavestno in namerno dovolj dolgo, da je še sebe skoraj spravila v blaznost, ker si ni dovolila spodobnega tempa.

»Vedno se maščuješ, kajne?« jo je vprašal s potemnelimi očmi, ki so napovedovale vihar.

Namesto odgovora se je z nasmehom prepustila občutkom in ga zajahala kolikor divje je mogla. V užitku je zaprl oči, mišice pa so se mu sprostile. Seksu vročemu kakor lava, je sledil orgazem kakor vulkan. Izmučeno sta popadala po tleh. Lori je z glavo naslonjena na Simona uživala sladke minute na njegovih prsih.

Ob pogledu na uro je vstala in nekam daleč v travo odvrгла žepni nož, ki ga je ukradla Aleksejevemu.

»V travi je nož. Čez čas ga boš že našel. Priden bodi, » mu je rekla in dodala svoj poseben nasmeh.

»Lori?«

»Ja?«

»Poljubi me še enkrat,« je bil tako seksi, ko je to rekel, da mu ni mogla odreči.

Ko so se njune ustnice združile v dolg opojen poljub in je še zadnjič podoživela burno strast dneva, je na svojem vratu začutila močne moške roke. Iz oči mu je sijal tako drzen pogled, da ji je zastala sapa in takrat je ugotovila, da jo je ponovno premagal v prevari. Prevrnil jo je nazaj v travo in jo stisnil s svojim

telesom, da se ni mogla premakniti. *Sranje*, ji je odmevalo v glavi, *zdaj se me bo znebil. Vedno se maščuje*, so se ji grde misli podile po glavi. Tepla ga je z rokami z vso močjo, poskušala je brcati in opletati z nogami, vendar ni nič pomagalo. Boj proti njemu je brezupen, je ugotovila in se vdala pod njegovim zmagoslavnim pogledom.

»Ti igraš, jaz igram. Ti zmagaš, jaz zmagam,« ji je zašepetal.

»Imaš še pet minut?«

»Kaj? Zakaj?« je zajecljala.

»Da ti pokažem nebesa na Zemlji,« je med šepetom slačil njene hlačke.

Široko je razprla oči. Torej... Bo vse v redu?

Hitri sunki so stresali njuna telesa v seksualni ekstazi in užitek ob drugem vulkanskem izbruhu, ki je pretresel Zemljo, je bil neponovljiv.

»Lori? Pokliči me, če boš kdaj v težavah,« ji je podal listek.

»Ali pa če boš imela kaj prostora v vitrini,« je še samozavestno dodal in jo vroče poljubil v slovo.

»Svoboda«

Četverica temnih moških je tiho žlobudrala v nekem tujem jeziku. Vrsta do pregleda prtljage se je le počasi premikala naprej. Dva zdolgočasena uslužbenca sta leno pregledovala kovčke skozi računalniški zaslon. Lori je malce nervozno pogledala proti uri in sama pri sebi tiho zaklela, ker se ni mogla upreti poslovilnemu seksu s Simonom. To jo lahko zdaj stane zamude letala.

Štirje temni moški so brez besed čakali. Lori je prevzela temna slutnja, ko je zagledala na hrbtu prekrižane tresoče roke enega izmed njih. Zdolgočaseni uslužbenec jih je pogledal z novim zanimanjem v očeh, njegov sodelavec pa je odpel zadrgo prvega kovčka. Lori je strmela v suhljatega mladeniča pred seboj, ki ni več zmogel nadzirati tresljajev rok. V naslednjem trenutku se je obrnil in Lori je za hip uzrla njegov na smrt preplašen pogled s široko razprtimi očmi. Z močnim sunkom se je zaletel vanjo in se pognal v beg.

*

»Kje si? Mi smo na letalu!« je Anastazija nervozno govorila v telefon.

Lori ji je živčno razložila dogodek. Oba uslužbenca sta se pognala za četverico, saj, ko je stekel prvi izmed moških, so se za njim pognali še ostali trije. Že petnajst minut ni nihče prevzemal prtljage, na letališču je vladala zmeda.

»Moram na letalo v petih minutah,« je Lori karseda mirno rekla uslužbenki, ki je mirila razburjene potnike.

»Žal, to zdaj ni mogoče. V imenu letalske družbe se vam opravičujemo. Stopite v vrsto in ujeli boste poslovni let za Barcelono, ki odleti čez pol ure,« je Lori prijazno razložila plavalaska v temno modrem.

»Pridem z naslednjim letalom, nekaj minut za vama. Se vidimo v Barceloni,« je rekla Lori po telefonu in si potegnila sončna očala na nos, ko so v letališko halo policisti pripeljali tri vklenjene moške. Suhljatega ni bilo med njimi.

*

Romantično razpoložena sta opazovala bele puhaste oblake mimo katerih so tiho plavali. Z vsako minuto, ko so leteli višje in naprej, je Anastazijo bolj prevzemal občutek popolne svobode. Sončni zahod pred njimi jih je osrečil s prelepo rdeče-oranžno fantazijo, ki je belim oblakom dodal rožnat pridih. Nino je s hitrimi gibi skiciral majhno letalo, ki je v objemu neskončnih oblakov hitelo v čudovit sončni zahod. Pot v širno svobodo.

Anastazija se je skremžila in se prijala za trebuh.

»Slabo bi je. Bi mi lahko prinesel na stranišče malo vode?« je vprašala in odhitela proti zadnjem delu letala.

Dve minutki kasneje je Anastazija seksi dolgolasca živahno potegnila v ozko stranišče.

»Kaj počneš?« je bil presenečen.

»Izplačujem dolg,« mu je odgovorila med pohotnim poljubom.

Slekla je spodnje perilo pod kratko oblekico, da je ne bi oviralo. Nino je očarano otrpnil nad njeno drznostjo, ko je njegovo skrito orožje pod ozkimi kavbojkami izvlekla ven in ga začela obdelovati.

Pristal je v njej in med potovanjem naprej in nazaj preiskoval ozko votlinico, ki ga je vroče objemala s svojo notranjostjo. Med najslajšo minuto, ko sta bila strastno združena z ustnicami in tesno objeta, oba vpijajoč vase naslado slehernega giba, je potrkalo po vratih.

»Je kaj bolje? Lahko pridete ven, ker je še eni gospodični slabo?« se je zaslišalo izza vrat.

Hitro sta se oblekla, si popravila obleke in stopila iz stranišča. Ninov pogumni korenjak se je upiral zapustitvi prijetne votlinice in uporno stoječ skozi tesno oprijemajoče kavbojke upal na nov izpust na svobodo. Udobno zleknjena na sedežu, ampak nemirna zaradi razbrazdane strasti, sta poskušala pogasiti tlečo željo v sebi. Anastazija se ob pogledu na upornega junaka ni mogla upreti, da ga ne bi potipala skozi hlače. Na letalu je bilo mirno, večina potnikov je spala. Ninov tič je v njenih rokah veselo utripal in ni si mogla kaj, da ne bi malo odprla zadrga. Debela trdota ji je napolnila roko, on pa je tiho zastokal. Segel ji je pod krilce. Pogrešal je čipke njenih hlačk, ki so očitno pozabljene ostale na letalskem stranišču.

Po minutki igrakanja je ustavil njeno roko. Snel je svoj dolg plašč z obešalnika in ju pokril z njim. Prižel jo je tesno k sebi. Končno osvobojeni junak je nadaljeval svojo raziskovalno odpravo po skrivnostnih poteh užitka. Anastazija je opazovala počasen zaton sončnega zahoda, medtem ko jo je Nino ob vsakem naslednjem potisku ponovno božansko napolnil.

*

Lori je dobri dve uri kasneje pristala v Barceloni. Prijetno topel pomladanski večer sta pokvarila dva temna avtomobila z izdajalskim napisom »policia«. Lori se je prepričana, da iščejo njo, s srcem v grlu, vendar na videz hladnokrvno samozavestno napotila z drugimi potniki naravnost mimo avtomobilov.

Nek policist jo je hitro ošinil s pogledom, vendar ni pritegnila njegovega zanimanja. Obrnil se je nazaj proti nekomu v avtomobilu in sedel na sovoznikov sedež. Lori je skozi zadnjo šipo zagledala ognjeno rdeče lase in bled obraz svoje

prijateljice. Voznik za volanom je samozavestno vžgal avto, še pred tem pa je v ogledalu samovšečno pogladil zavihane brke.

Lori se je zazdelo, da se je za trenutek ustavil čas. Možgani so jo z bliskovito naglico silili, da se obrne stran, ona pa kar ni mogla umakniti pogleda s profila brkatega detektiva. Kakor v počasnem posnetku, se ji je zdelo, da je videla kako detektiv počasi obrača glavo. V milisekundi se ji je pred očmi zavrtel zapor, rešetke in občutek večnega poraza. Njene neodločne noge so končno dojele ukaz pospeška in Lori se je kontrolirano mirno odpravila naprej. Z zmedo v glavi je pomislila; takšna je torej omamna svoboda, če ti krila zanjo v zadnjem trenutku priskrbi suhljati, neodločen tihotapec droge.